

Baş Belası

— *Yadigar* · 23 Haziran 2015

Aşk, konumuz. Aşk da öyle içi boş değil. Kaskatı kalpleri masmavi akıtan, terleten, küstüren, batıran, sızlatan, acıtan kısaca hayat eşittir aşk. Her şeye aşığızdır değil mi? Peki aşk nedir? Bilmiyorum, inanın bilmiyorum. Sormayın! benim yaşadığım, benim nefes alamadığım tek kişinin adı aşk. Hissi bile tarifsiz. Susmak belki de. Belki de bilmeden kapılıp gitmek bir insana. Soluklanmak için onun göğsünü aramak fütursuzca, yarın olmayacakmış gibi. Sözlerin bitişidir, aşk. Noktaların tamamlayamadığı, sığdıramadıklarımızdan ne bir cümleye ne de kalbe... baş belası... Bir nevi uyuşukluk, zihin tamamen bulanık. Ne yaptığından habersiz, ilk defa gülüyormuşçasına tüm derdini unuttururcasına ele geçirir tüm bedeni. Bitkisel hayattan hallice... Bir senaryo yazar hayat ve sen aşka uyup sonsuz koyarsın adına. Her vazgeçiş tekrar başlamaktır aşka. Aşka doğru bilerek koşmaktır. Aslında kayboluştur... Bilinmezlik bilinen her şeyin içinde... Dokunmadan aynı heyecanı hissetmek. Sensiz diyorum, dayanamıyorum, her şeyle başa çıkabiliyorum da senin kokunla değil, senin sarılışınla değil... Tüm derdim oymuş gibi... Bir gülüş için bin insandan geçmek. Onu yücelttiğimden değil aslında, her şey içimde kopan fırtınanın tanımı. En çok iki kelimeyi bir araya getirememekten yakınıyorum bir cümleyi 3 saatte anlatmak... Sözsüz seviyor insan üç nokta diyorum bazen sen nasıl anlarsan...

Bana göre aşkın tanımı UFUK :)

Sizi aşk dediğimde kim gülümsetiyorsa fazla beklemeyin gidin ve söyleyin ;

SANA AŞIĞIM...